

SÖGUSINFÓNÍAN +3

Franck Ollu, hljómsveitarstjóri

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

2009/10

„TÍMAMÓTAVERK

... eitt það merkilegasta sem komið er út á þessu ári ... Ítarleg og vönduð ævisaga um jöfur í íslenski tónsköpun.“

Páll Baldvin Baldvinsson / Fréttablaðið

„Jón Leifs hefur fengið þá umfjöllun sem hann verðskuldar.“

Jón Viðar Jónsson / DV

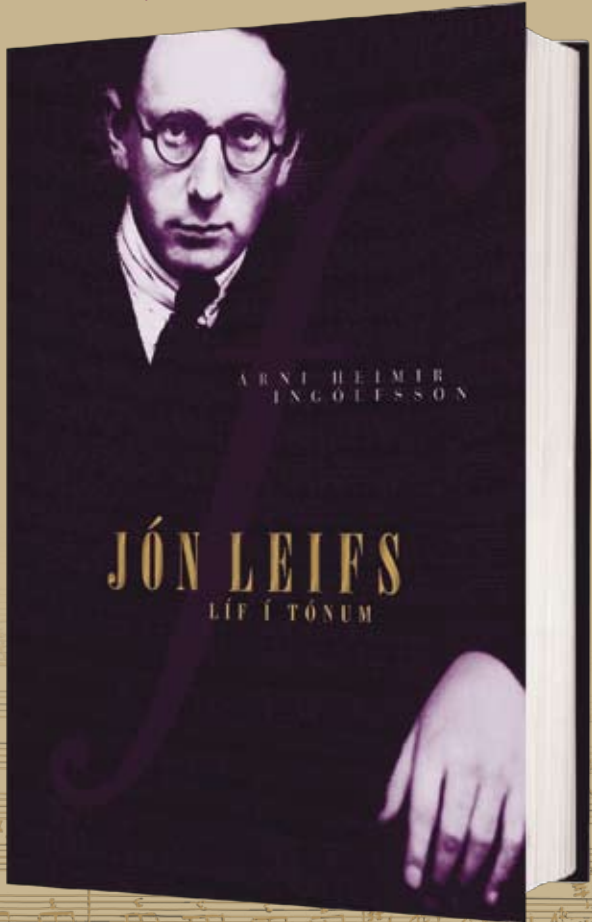
„Verulega áhugaverð og góð ævisaga og ákaflega gaman að lesa hana.“

Kolbrún Bergþórsdóttir / Kiljan

„... grípandi örlagasaga ... Að lestri loknum þykir mér vænt um þennan mann.“

Jenný Anna Baldursdóttir
bókabloggari

Fæst núna á frábæru
tilboðsverði á
www.forlagid.is

Vönduð og spennandi ævisaga
eftir tónlistarfræðinginn Árna
Heimi Ingólfsson.

MÁL OG MENNING
www.forlagid.is

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

Tónleikar í Háskólabíói 28. janúar 2010 kl. 19:30

Franck Ollu, hljómsveitarstjóri
Örn Magnússon, einleikari
Bryndís Halla Gylfadóttir, einleikari

SÖGUSINFÓNÍAN + 3

Hlynur Aðils Vilmarsson	48K (2009, frumflutningur)
Hjálmar H. Ragnarsson	Yfir heiðan morgun (2009, frumflutningur)
Hróðmar I. Sigurbjörnsson	Orustan við Vínu (2009, frumflutningur)
Hlé	
Jón Leifs	Sinfónía I, Söguhetjur (1941–42) Skarphéðinn Guðrún Ósvífrsdóttir Björn at baki Kára Grettr ok Glámr Þormóðr kolbrúnarskáld

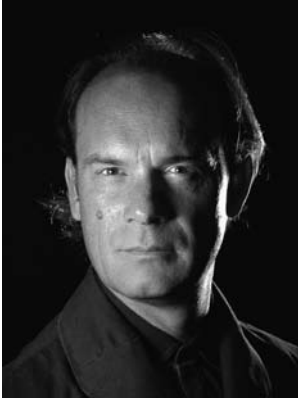
Tónleikarnir eru framlag Sinfóníuhljómsveitar Íslands til Myrkra músíkdaga.

RÁS 1

Tónleikarnir eru í beinni útsendingu á Rás 1 og síðan aðgengilegir í fjórar vikur á www.ruv.is

Vinsamlegast hafið slökkt á farsímum á meðan tónleikum stendur.

Franck Ollu fæddist í Frakklandi og stundaði tónlistarnám í París. Hann hefur getið sér afar gott orð sem stjórnandi nútímatónlistar, m.a. með tónlistarhópnum Ensemble Modern, en hann stýrir hópnum á um 20 tónleikum árlega. Þá er hann listrænn stjórnandi hópsins KammarensambleN í Stokkhólmi. Undanfarið hefur hann komið fram m.a. með London Sinfonietta á Aldeburgh-hátíðinni, Covent Garden, Salzburgar-hátíðinni, Pólsku Þjóðaróperunni auk þess sem hann hefur aðstoðað Pierre Boulez í stóru tónleikaverkefni með Ensemble Modern.

Ollu hefur stýrt verkum eftir flest helstu tónskáld samtímans, og hefur átt í miklu samstarfi við breska tónskáldið George Benjamin. Hann frumflutti óperu Benjamins, *Into the Little Hill*, við Bastillu-óperuna í París haustið 2006 og hefur síðar stjórnað henni í Amsterdam, Vínarborg, New York, Dresden og Frankfurt.

Á undanförunum mánuðum hefur Ollu stjórnað hljómsveitinni Fílharmóníu, Bæversku útvarpshljómsveitinni, Þjóðarhljómsveitunum á Spáni og í Lyon, Fílharmóníunni í Helsinki, Sinfóníuhljómsveit Árósa og BBC-hljómsveitinni í Skotlandi. Hann stjórnaði SÍ áður á Norrænum músíkdögum haustið 2006.

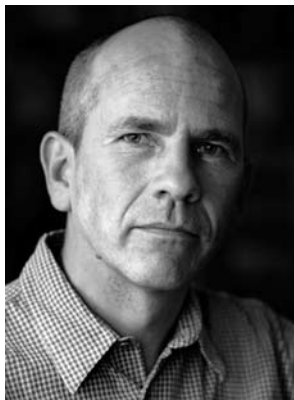

Bryndís Halla Gylfadóttir lauk einleikarprófi frá Tónlistarskólanum í Reykjavík árið 1984. Hún stundaði framhaldsnám við New England Conservatory of Music í Boston, og nam þar hjá Colin Carr og Laurence Lesser. Þaðan lauk hún meistaragráðu árið 1989 og tók við stöðu leiðandi sellóleikara við Sinfóníuhljómsveit Íslands sem hún gegnir enn.

Bryndís Halla vann fyrstu verðlaun í tónlistarkeppni útvarpsins, Tónvakanum, árið 1992 og ári síðar voru henni úthlutað listamannalaun frá íslenska ríkinu til þriggja ára. Hún hefur komið víða fram á tónleikum í Evrópu, Japan og Norður-Ameríku, bæði sem einleikari

og flytjandi kammertónlistar. Bryndís er einn af stofnendum Trio Nordica.

Bryndís Halla hefur oft leikið einleik ásamt Sinfóníuhljómsveit Íslands, m.a. konserta eftir Dvorák, Sjostakovitsj, Elgar og Haydn. Tónskáld hafa samið verk tileinkuð henni og hefur hún frumflutt fjölda nýrra verka eftir tónskáld frá ýmsum löndum. Árið 1998 hlaut hljómdiskur hennar, *Ljóð án orða*, Íslensku tónlistarverðlaunin í flokki sígildrar tónlistar. Á Íslensku tónlistarverðlaununum 2005 var hún valin flytjandi ársins í flokki sígildrar tónlistar og plata hennar hlaut einnig verðlaun sem besta sígilda plata ársins.

Örn Magnússon tók burtfararpróf frá Tónlistarskólanum á Akureyri og stundaði framhaldsnám í Manchester, Berlín og Lundúnum um sex ára skeið. Hann hefur komið fram á fjölda tónleika og leikið inn á geislaplötur, bæði sem einleikari og kammer-tónlistarmaður.

Örn hefur farið í tónleikaferðir um Japan og leikið á tónleikum og tónlistarhátíðum á Norðurlöndum, í Bretlandi og á meginlandi Evrópu. Hann er ekki síst þekktur fyrir flutning íslenskrar tónlistar og hefur meðal annars hljóðritað heildarsafn píanóverka Jóns Leifs og einnig heildarsafn söngva Jóns ásamt Finni Bjarnasyni söngvara. Sá geisladiskur hlaut Íslensku tónlistarverðlaunin árið 2001. Þetta er í fjórða sinn sem Örn kemur fram sem einleikari með hljómsveitinni. Hann lék einleik í fjórða píanókonerti Beethovens árið 1995, frumflutti píanókonert Jónasar Tómassonar, *Krakow*, árið 2002 og lék einleik í þrileikskonerti Þorkels Sigurbjörnssonar, *Þrenjum*, ásamt Bryndísi Höllu Gylfadóttur og Auði Hafsteinsdóttur árið 2006. Örn starfar einnig sem organist Saurbæjarprestakalls í Hvalfirði.

Hlynur Aðils Vilmarsson (f. 1976) stundaði tónlistarnám í Reykjavík og hefur auk þess komið fram með ýmsum hljómsveitum, m.a. Trabant, Leaves og Strigaskóm #42. Hann var tilnefndur til Íslensku tónlistarverðlaunanna 2008 fyrir verk sitt Akihabara fyrir símfóníuhljómsveit.

Hlynur segir um verk sitt: „48k er unnið uppúr lengra hljómsveitarverki frá árinu 2005. Við fengum ákveðna forskrift fyrir þessa tónleika og þetta efni fannst mér henta ágætlega og passaði við þær persónur úr Íslendingasögnum sem ég hafði valið mér. Þetta er einhverskonar tækifærístónlist, verkið er stutt og einfalt í formi og efni.“

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Sí lék síðast verk eftir Hjálmar H. Ragnarsson árið 2000, Rauðan þráð (stj. Anne Manson) og Í svarthvítu (stj. Jerzy Maksymiuk). Áður hafði Sí flutt orgelkonsert Hjálmars, Spjótalög, og þætti úr leikhústónlist við Rómeo og Júlíu.

HJÁLMAR H. RAGNARSSON

Yfir heiðan morgun

Hjálmar H. Ragnarsson (f. 1952) nam tónlist m.a. við Brandeis-háskólann í Boston og háskólann í Utrecht í Hollandi, og lauk MFA-prófi í tónfræðum og tónsmíðum frá Cornell-háskóla 1980. Lokaritgerð hans fjallar um Jón Leifs og tónlist hans og hefur hann allar götur síðan verið einn ötulasti talsmaður þess að tónlist Jóns fengi að heyrast. Tónlist Hjálmars er af ólíku tagi, allt frá sönglögum til stærri hljómsveitarverka. Kórtónlist er áberandi á verkaskrá hans en einnig tónverk fyrir kammerhópa og einleik. Þá hefur hann samið tónlist við fjölmargar leikýningar og einnig sjálfstæð leikhúsverk, s.s. óperur, söngleiki og dansverk. Auk þess hefur hann fundið tónlist sinni farveg í kvikmyndum. Hjálmar er fyrsti rektor Listaháskóla Íslands. Hann var útnefndur heiðurslistamaður Kópavogs 2009.

Hjálmar segir um verk sitt: „Lýsingin í Laxdælu á vígi Bolla er ekki margorð. Þeir bræður Kjartans, frændur og tengslamenn, og móðir hans, Þorgerður, dóttir Egils Skallagrímssonar, leggja af stað um öndverða nótt, og koma í Sælingsdal þegar birtir að morgni. Guðrún og Bolli eru ein í seli. Þau vakna við dyninn frá hestum aðkomumanna. Bolli biður Guðrúnu að ganga úr selinu, þar sem búast megi við óskemmtilegum fundi. Guðrún fer að orðum Bolla og gengur út fyrir, upp brekkuna þar sem fellur lækur fram. Hún þvær léreft sín á meðan aðkomumenn fara að Bolla og vega hann. Guðrún gengur þá neðan frá læknum og til tals við þá frændur, spyr tíðinda. Þeir segja slíkt sem hafði gerst. Guðrún hafði hnýtt um sig blæju með tröfum á endum. Helgi Harðbeinsson gengur að Guðrúnu, tekur í enda blæjunnar og þurrkar með henni blóðugt spjótíð, því sama og hann hafði lagt í gegnum Bolla. Guðrún lítur til hans og brosir. Heiti verksins er fengið úr ljóði eftir Stefán Hörð Grímsson. Um önnur tengsl við ljóðið er ekki að ræða.“

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Sí flutti Ljóðasinfóníu Hróðmars I. Sigurbjörnssonar ásamt Hamrahlíðarkórnum árið 1991, Máriuvísur ári síðar, og Sinfóníu hans árið 2003.

HRÓÐMAR I. SIGURBJÖRNSSON

Orustan við Vínu

Hróðmar I. Sigurbjörnsson (f. 1958) stundaði nám í gítarleik við Tónskóla Sigursveins D. Kristinssonar á árunum 1976–1982. Hann stundaði tónsmíðanám við tónfræðadeild Tónlistarskólans í Reykjavík hjá Þorkeli Sigurbjörnssyni og Atla H. Sveinssyni frá 1981–1984 og hjá Joep Straesser við Utrechts Conservatorium í Hollandi frá 1984–1988. Frá 1988 hefur Hróðmar starfað sem tónskáld og kennari í m.a. tónsmíðum, hljómfræði og greiningu, hljóðfærafræði og kontrapunkti við tónlistardeild LHÍ, Tónlistarskólann í Reykjavík og Tónskóla Sigursveins. Hróðmar hefur samið einleiks-, kammer- og hljómveitarverk, ásamt tónlist fyrir leikhús, sjónvarp og kvikmyndir. Meðal helstu verka hans eru *Ljóðasinfónía* (1987/1990), *Máriuvísur* (1992), *Stokkseyri* (1997), *Skálholtsmessa* (2000), *Sinfónía* (2002), *Hjörturinn skiptir um dvalarstað* (2004) og óperan *Söngvar haustsins* (2008).

Píanókonsertinn *Orustan við Vínu* er byggð á frásögn í *Egils sögu* þar sem Egill Skallagrímsson og Þórólfur bróðir hans leggja Aðalsteini Englandskonungi lið í bardaga gegn Ólafi rauða konungi Skotlands. Er Aðalsteinn konungur skipaði liði sínu setti hann Egil og Þórólf fyrir mismunandi fylkingum sem Agli líkaði miður, lét þó við sitja en mælti: „Þér munuð ráða en þessa skiptis mun ég oft iðrast.“ Þórólfur féll síðan í bardaganum sem hafði mikil og djúp áhrif á Egil og ekki síður á framvindu sögunnar. Hér koma til sögunnar kisturnar tvær, fullar af silfri, sem Egill átti að færa Skallagrími föður sínum að gjöf frá Aðalsteini konungi sem sonargjöld vegna dauða Þórólfs. Silfrið kemur ekki við sögu í þessu verki, en við fylgjumst með bræðrunum í aðdraganda orustunnar (Þórólfur, horn; Egill, píanó), bardaganum sjálfum, dauða Þórólfs og hvernig Egill bregst við fráfalli bróður síns. Atburðarás verksins er eftirfarandi:

Það er spenna og eftirvænting í loftinu – Þórólfur og Egill – Blásið til orustu
Orustan – Návígi – Þórólfur deyr – Berserksgangur – Sorg og einmanaleiki – Blús!

Orustan sem hér um ræðir þykir merkur atburður í enskri sögu, hún á að hafa farið fram árið 937 við Brunanburh sem flestir telja að sé Bromsborough á Wirral skaga, sunnan árinna Mersey. Aðeins hafa varðveist fjórar ritauðar heimildir um orustuna og er Egils saga Skallagrímssonar ein þeirra.

TÓNLISTIN Á ÍSLANDI

Sögusinfónían var fyrst leikin í heild á Íslandi undir stjórn Jussi Jalas á Listahátíð 1972. Áður hafði SÍ leikið 4. þátt verksins undir stjórn tónskáldsins (í Þjóðleikhúsinu 1959) og 2. þáttinn undir stjórn Sverres Bruland (í Háskólabíói 1966). Síðast flutti SÍ Sögusinfóníuna í Hallgrímskirkju 1995 og var stjórnandi Osmo Vänskä.

JÓN LEIFS

Sinfónía I – Söguhetjur

Tónlist Jóns Leifs (1899–1968) hafði um nokkurt skeið átt erfitt uppdráttar í ríki Hitlers þegar ákveðið var, nokkuð óvænt og með skömmum fyrirvara, að orgelkonsert hans op. 7 yrði fluttur á tónleikum Prússnesku listaakadémiunnar í Berlín í mars 1941. Akadémían var sögufræg stofnun og naut mikillar virðingar en var fylgin málstað nasista og þeir gyðingar sem þar áttu sæti hrökkluðust burt við valdatökuna 1933, þeirra á meðal tónskáldið Arnold Schönberg. Það var því fátt sem benti til þess að tónlist Jóns ætti þar erindi eins og sakir stóðu, og þótt Jóni þætti orgelkonsertinn ein sín merkasta tónsmíð varð hið sama ekki sagt um tónleikagestina í

Berlín. Kristján Albertsson, sem var viðstaddur tónleikana, lýsti því hvernig nær allir viðstaddir hefðu gengið á dyr meðan verkið var flutt, og að lokum voru aðeins um 20 gestir eftir. Samkvæmt frásögn Jóns lá við áflogum og fólkr hópaði hástöfum „Hættið þessu!“, „Óforskammað!“, og einn kallaði „Þetta er verra en Hindemith!“ En slíkar skammir hrinu ekki á tónskáldinu sem var fjarri því að láta bugast: „Ég hef aldrei verið vissari í minni sök.“

Hvað sem segja má um viðtökur orgelkonsertsins þá urðu þær að minnsta kosti til að vekja Jón úr dvala hvað tónsmíðarnar snerti. Hann hafði ekki samið eitt einasta verk frá því vorið áður en nú ólgaði blóðið og þurfti að fá útrás. Hann vakti alla nóttina eftir tónleikana og las Íslendingasögur, og þá varð til ásetningur hans um að semja sinfóníu sem bæri nafnið Söguhetjur, og að nefna „hvern þátt eftir þeim sögupersónum sem höfðu til að bera skýrustu einkenni vorra forfedra, sem voru einstaklingshyggjumenn og allt öðruvísi en kollektívistar nasistatímans.“

Sinfónía I – Söguhetjur, sem ávallt hefur gengið undir nafninu *Sögusinfónían* í daglegu tali, er í fimm þáttum sem hver fyrir sig lýsir persónu úr Íslendingasögum. Í fyrsta kafla er lýst Skarphéðni Njálssyni, „manninum, ævi hans, útliti, bardögum, kveðskap og viðbrögðum“. Glæsilegu yfirbragði Skarphéðins er lýst með kröftugum rímnastemmum en um miðbik kaflans kveður við nýjan tón. Strengir leika ofurveikar hendingar en af og til heyrast óvæntir hvellir í blásurum og slagverki. Hér sagði Jón að tónlistin ætti að lýsa „undirbúningi óvina Skarphéðins, rögi þeirra og ragmennsku,

---

flærðinni sem síðar eins og magnast upp í eldslogana í Njálsbrennu“. Undir lok kaflans stendur Bergþórshvoll í ljósum logum og Skarphéðinn treður eldinn þar til þekjan brestur með miklum dryn. Hvort hann kveður sína síðustu vísu lífs eða liðinn veit enginn en í lokatöktunum leika tvö fagott sundurslitnar hendingar, eins og dauft bergmál rímnalags sem hljómar í hinsta sinn.

Í öðrum þætti beinir Jón sjónum sínum að Guðrúnu Ósvífursdóttur. „Hjá hverri konu hlýtur ástin að vera sterkasti mátturinn,“ sagði hann en tók skýrt fram að kaflinn væri „ekki í líkingu við smeðjulega ástarglód eins og hjá *Tristan og Isolde* hjá Wagner, heldur tignarlegur og sáldjúpur eins og sæmir norrænu fólki“. Upphafsstefið lýsir Guðrúnu og er endurtekið á ýmsa vegu til að sýna sálarstríð hennar og þrængingar. Í miðjum þættinum heyrast óvæntur undirleikur við aðalstefið, vopnagnýr með dempuðum lúðrum sem táknar fall Kjartans Ólafssonar meðan Guðrún situr við að spinna garn og heldur þannig tilfinningum sínum í skefjum. Seinni hluti þáttarins sýnir iðrun hennar, auðmýkt og trú. Jóni fannst Guðrún aðáunarverð persóna sem hélt reisu sinni allt til dauða og niðurlag kaflans er í þessum anda, þrjár fagrar hendingar í lágfiðlum og síðan nokkrir tignarlegir hljómar, hlýir og bjartir en án minnstu tilfinningasemi.

Þriðji kaflinn, *Björn að baki Kára*, er eini gamanþáttur sinfóníunnar. Í Njálu segir frá bardagamanninum Kára Sölmundarsyni og Birni í Mörk sem var „maður sjálfhælinn“. Saman halda þeir til að hefna Njáls og sona hans en þegar á hólminn er komið skýlir Björn sér að baki Kára þótt hann gorti af hetjuskap sínum þegar bardaginn er yfirstaðinn. Í tónlistinni leikur Jón sér að þessum sterku andstæðum, hetjuskap og heigulshætti. Lúðrakafflar lýsa glæsímennsku og öryggi Kára en strokin og slegin strengjahljóðfæri tákna ráðleysi og fum Björns í Mörk. Öll hljómsveitin lýsir síðan bardögum og sigrum Kára þar sem Björn stendur tifandi og gortandi að baki og þykist berjast með honum.

Grettr ok Glámr lýsir því hvernig Grettir Ásmundarson bíður orlaga sinna í myrkrinu og innblásturinn sótti Jón í ljóðlínur séra Matthíasar: „Hann hlustar, hann bíður, hann bærast ei.“ Langir, kyrrstæðir tónar tákna biðina en á milli bankar óreglulegur hjartsláttur í plokkuðum sellótónum. Skyndilega magnast upp slagverksdrunur og ófreskjan stekkur fram með miklum hávaða, sílafónstónar dansa um líkt og beinagrind og árásinni lýkur með bylmingshöggi tréhamars. Eftir magnaðan stiganda kemur formælingin og Glámur er drepinn. Að endingu deyr tónlistin út með hjartslættinum frá því áður; með síðustu töktunum vildi Jón lýsa einmanaleika og viðkvæmni Grettis

---

í myrkrinu. Í slíkri tónlist gat hann byggt á eigin reynslu. Kaflinn var saminn undir áhrifum frá fyrstu loftárásum seinni heimsstyrjaldarinnar í Berlín „þegar menn sátu og biðu tímum saman í kjöllum meðan einstaka sprengjur féllu og hinn mannlegi vanmáttur gegn ofureflinu var svo augljós. Eins beið Grettir eftir draugnum Glámi.“

Í lokabætti *Sögusinfóníunnar* er Þormóði Kolbrúnarskáldi lýst með tilþrifamiklu hetjustefi í rímnastíl. Megnið af þættinum er lýsing á Stiklastaðaorustu þar sem Þormóður berst fyrir Ólaf Noregskonung og falla báðir. Hér magnar Jón í fyrsta sinn upp þann kröftuga slagverksseið sem varð aðalsmerki hans upp frá þessu; járnskildir og svipur í bland við steðja, steina, hamra og bjöllur gera sögusviðið ljóslifandi fyrir þeim sem á hlýðir. Eitthvað í þessa átt hlýtur það að hljóma þegar þúsundir berjast upp á líf og dauða með tilheyrandi járnaglamri. Í miðri orustu hljóðnar bardaginn um stund og djúp klukka glymur til að gefa til kynna fall Ólafs konungs. Ekki er þó öllu lokið og menn Ólafs berjast áfram þótt sárir séu. *Sögusinfóníunni* lýkur á því að klukkan glymur aftur, í þetta sinn Þormóði sem rífur örina úr hjarta sér og deyr standandi. Sterkir hljómar og tvö ofurveik strengjaplokk marka endalok hans þar sem hann hnígur örendur niður.

ÁRNI HEIMIR INGÓLFSSON

Í aldanna rás hafa fjölmörg tónskáld ferðast frá Evrópu til Bandaríkjanna og dvalið þar um lengri eða skemmri tíma. Antonín Dvorák sigldi til New York til að taka við skólastjórástöðu, en Béla Bartók og Ígor Stravinskij til að flýja ógnarstjórn nasista á fjórða áratug 20. aldarinnar. Verkin á efnisskrá SÍ 18. febrúar eiga það sameiginlegt að vera öll samin í Vesturheimi en þó eru þau eins ólík og hugsast getur.

Scherzo a la Russe eftir Stravinskij er lítið skemmtistykki sem upphaflega var hugsað sem kvikmyndatónlist. Sellókonsert Dvoráks er sá vinsælasti sem saminn hefur verið fyrir hljóðfærið, fullur ástríðu og trega. Konsert fyrir hljómsveit eftir Béla Bartók er eitt glæsilegasta verk sinnar tegundar og þar fær hvert einasta hljóðfæri hljómsveitarinnar að láta ljós sitt skína.

Sæunn Þorsteinsdóttir sellóleikari hefur vakið verðskuldaða athygli fyrir leik sinn að undanfögnu og nú kemur hún í fyrsta sinn fram sem einleikari með SÍ. Hún lauk nýverið meistarágráðu frá Juilliard og vann til verðlauna í hinni virtu Naumburg-sellókeppni í New York. Gagnrýnandi New York Times hrósaði henni sérstaklega fyrir töfrandi leik sinn og víst er að margir bíða spenntir eftir að heyra hana leika hinn tilfinningaþrungna konsert Dvoráks. Stjórnandi á tónleikunum er Susanna Mälkki, sem er ein þeirra kvenna sem lengst hefur komist á framabrotinni í sínu fagi. Hún hefur stjórnað Berlínarfílharmóníunni og Concertgebouw-hljómsveitinni í Amsterdam, og er aðalstjórnandi Ensemble Intercontemporain í París.

Í mars árið 1810 fæddist í Póllandi ungur sveinn sem fékk nafnið Frédéric Chopin og varð síðar eitt mesta píanótónskáld allra tíma. Nokkrum dögum fyrir 200 ára afmæli Chopins heldur SÍ afmælisveislu sem verður lengi í minnum höfð. Þar mun Víkingur Heiðar Ólafsson, sem hefur fyrir löngu spilað sig inn í hug og hjörtu landsmanna með einlægrri og glæsilegri túlkun sinni, spila fyrri píanókonsert Chopins í fyrsta sinn á tónleikum. Eflaust mun hann snerta marga strengi í hjörtum áheyrenda með leik sínum.

Sjöunda símfónía Antons Bruckners er ekki síst kunn fyrir ægifagran hægan þátt sem tónskáldið samdi í minningu Richard Wagners. Símfóniur Bruckners eru völdugar og þykja oft minna á dómkirkjur í tónum og svo er einnig hér. Það er finnski stjórnandinn Pietari Inkinen sem stjórnar tónleikunum, en hann stýrði hljómsveitinni m.a. í ballettónlist Prokofievs við Rómeó og Júlíu fyrir nokkrum árum og þótti standa sig frábærlega vel.

Hljómur Símfóníuhljómsveitar Íslands fær svo sannarlega notið sín í hinum mögnuðu tónahvelfingum austurríska meistarans og þeir sem hafa gaman af rómantískri hljómsveitartónlist ættu ekki að missa af þessari einstöku tónsmíð. Nærri uppselt er á tónleikana fimmtudagskvöldið 25. febrúar og því hefur verið bætt við aukatónleikum föstudagskvöldið 26. febrúar kl. 19:30.

HLJÓMSVEIT Á TÓNLEIKUM 28. JANÚAR 2010

---

1. fiðla

Guðný Guðmundsdóttir
Andrzej Kleina
Una Sveinbjarnardóttir
Zbigniew Dubik
Rósa Guðmundsdóttir
Sigríður Hrafnkelsdóttir
Olga Björk Ólafsdóttir
Martin Frewer
Margrét Kristjánsdóttir
Lin Wei
Júlíana Elín Kjartansdóttir
Hildigunnur Halldórsdóttir
Bryndís Pálsdóttir
Mark Reedman

2. fiðla

Greta Guðnadóttir
Ari Þór Vilhjálmsson
Pálína Árnadóttir
Sigurlaug Eðvaldsdóttir
Joanna Bauer
Þórdís Stross
Kristján Matthíasson
Roland Hartwell
Dóra Björgvinsdóttir
Ólöf Þorvarðsdóttir
Christian Diethard
Margrét Þorsteinsdóttir

Vióla

Helga Þórarinsdóttir
Þórunn Ósk Marinósdóttir
Sarah Buckley
Kathryn Harrison
Guðrún Hrund Harðardóttir
Eyjólfur Alfredsson
Svava Bernharðsdóttir
Guðrún Þórarinsdóttir
Þórarinn Már Baldursson
Sesselja Halldórsdóttir

Selló

Sigurgeir Agnarsson
Sigurður Bjarki Gunnarsson
Inga Rós Ingólfssdóttir
Bryndís Björgvinsdóttir
Lovísa Fjeldsted
Margrét Árnadóttir
Ólöf Sesselja Óskarsdóttir

Bassi

Hávarður Tryggvason
Páll Hannesson
Dean Ferrell
Jóhannes Georgsson
Richard Korn
Þórir Jóhannsson

Flauta

Áshildur Haraldsdóttir
Melkorka Ólafsdóttir
Martial Nardeau

Óbó

Daði Kolbeinsson
Peter Tompkins
Matthías Nardeau

Klarinett

Einar Jóhannesson
Sigurður I. Snorrason
Rúnar Óskarsson

Fagott

Rúnar Vilbergsson
Hafsteinn Guðmundsson
Brjánn Ingason

Horn

Joseph Ognibene
Emil Friðfinnsson
Stefán Jón Bernharðsson
Þorkell Jólsson
Lilja Valdimarsdóttir

Lur

Þorkell Jólsson
Lilja Valdimarsdóttir
Ásgeir Steingrímsson
Einar Jónsson
Sigurður Þorbergsson
Jessica Buzbee

Trompet

Ásgeir Steingrímsson
Einar Jónsson
Eiríkur Örn Pálsson
Guðmundur Hafsteinsson

Básúna

Oddur Björnsson
Sigurður Þorbergsson
Jessica Buzbee
David Bobroff, bassabásúna

Túba

Tim Buzbee

Harpa

Katie Buckley

Píanó

Anna Guðný Guðmundsdóttir

Pákur

Eggert Pálsson

Slagverk

Steeff van Oosterhout
Frank Aarnink
Árni Áskelsson
Pétur Gretarsson
Kjartan Guðnason
Matthías Hemstock
Einar Valur Scheving
Ólafur Hólm Einarsson
Jóhann Hjörleifsson

samstarfsaðilar

LITRÓF-HAGPRENT

EXTON
LIÓS / HLJÓÐ / MYND

Sónata í A fyrir bragðlaukana

*Komdu á Skrúður áður en
þú ferð á tónleikana
og kvöldið verður ógleymanlegt.*

PIPAE • SÍA • 2017

Skrúður
bistro • restaurant • bar

Hótel Sögu / S: 525 9970 / www.skrudur.is

Þrjú sígild uppáhaldsverk

SINFÓNÍUHLJÓMSVEIT
ÍSLANDS

CARMINA BURANA

Fim. 11.02.10 » 19:30

Fös. 12.02.10 » 19:30

- **Maurice Ravel:** *Bolero*
- **Alexander Borodín:** *Dansar frá Pólovetsíu*
- **Carl Orff:** *Carmina Burana*

Ruman Gamba hljómsveitarstjóri

Jón Svavar Jósefsson einsöngvari

Hallveig Rúnarsdóttir einsöngvari

Mark Tucker einsöngvari

Óperukórinn - Garðar Cortes kórstjóri

Bolero er þekktasta verk Ravels, dansar Borodins eru flestum kunnir og *Carmina Burana* er verk sem maður verður að heyrja á fullum styrk.

Einstakt kvöld þar sem öllu er tjaldað til.

Tryggðu þér miða á www.sinfonia.is
eða í síma 545 2500.

„Tónlistin á
að kveikja
eld í brjósti
karlmannsins
og laða fram
tár í auga
konunnar.“

Ludwig van Beethoven

